

det meget underligt at se, at Ministeriet foreslaar, jeg vil ikke tale om enkelte Skillinge, men endog Brøfkillinger. Derfom man vilde optage saadanne Summer, maatte Alle, der se en saadan Lov, antage, at der var bestemte Regler, efter hvilke man aldeles noisagtig kunde ubregne, hvormange Skilling og Brøfkillinger der kunde gaa med; men det kan dog ikke være Ministeriets Mening at ville hævde denne Betragtning, og ligesaalidt er det Udvalgets. Det fremgaar mere, at det er en Ekspanssag, og derfor bør man tage runde Tal; navnlig mener Udvalget at burde undgaa Mark og Skilling, saaledes at man kun kommer til fulde Dalere. — Ved at nedsette Beløbet til Skrivere, er det ogsaa vanskeligt at dømme, navnlig overfor Embeder, med Hensyn til hvilke Kontorholdsvederlaget første Gang skal fastsættes; thi de Oplysninger, man der har, ere fra den foregaaende Embedsmand, men i Reglen var han en meget gammel Mand. Det viser sig stadig, at Udvalget derved kommer i Forlegenhed, thi i Almindelighed vil man — og det viser sig ogsaa fra Lovforslagets Side — i Grunden have et større Kontorholdsvederlag for nye, arbejdsdygtige og raske Embedsmænd, end den gamle aftraadte svagelige Embedsmand har opgivet; at have brugt. Man kan vel nok tænke sig nogen Grund, som kan foranledige denne Forffjæl, men det ser dog lidt underligt ud, at den svagelige Embedsmand har kunnet nøies med et mindre Personale paa sit Kontor end den unge raske Embedsmand. Det er disse vanskelige Forhold, vi maa komme over ved et Ekspen over, hvad der tilsidst maa antages for at være det Rigtige og ved at tage alle Omstændigheder i Betragtning. Ministeriet følger heller ingenlunde, de Opgivelser, der foreligger fra de nuværende Embedsmænd om, hvad der er brugt, men det har ved flere af de Forslag, der foreligger, foreslaaet et lavere Kontorholdsvederlag end det, den Bedkommende opgiver at have brugt, og det er ganske i sin Orden. Jeg tror ikke, at det vilde være heldigt, derfom vi stadig vilde gaa ud fra, at Embedsmanden fremdeles skal have det, som han oplyser at have brugt i de sidste 5 Aar, thi det vilde føre til, at han kunde komme til

at spare hele sin egen Arbejdskraft, at han kunde komme til efterhaanden at benytte saa mange Medhjælpere, at han selv kunde have ledige Dage, men det er ikke Meningen. Meningen er, at han selv skal gjøre fuldt Arbejde for sit Bedkommende. Den Embedsmand, der ønsker at have det lidt mageligt, eller, for ikke at bruge et saadant Udtryk, ønsker at have nogle færre Timers Arbejde om Dagen, maa give noget Mere i Lønning, men han maa selv overveie, om han vil det, om han, for at spare sig lidt Arbejde, vil give noget Mere i Løn, og da selv bære den forøgede Byrde; ellers vilde man til Slutning ikke koame igjennem med de enkelte Embeder. — Hvad Hjemmeindtægten ved Byfkriverembedet i Stege angaar, skal jeg bemærke, at det vilde forekomme mig forunderligt, om man vilde tage noget Hensyn til dens Størrelse, thi man burde da ogsaa tage noget Hensyn til den Hjemmeindtægt, der indkommer gjennem Kopping. De to Trediedele af disse tilhøre jo Embedsmanden; kun den ene Trediedel af dem bliver til Fordel for Statskassen og regnes fra i Kontorholdsvederlaget, men det bør paa Embedsmanden selv, om han vil tage disse Kopping, om han vil have nogen Indtægt ved dem. Naar Tilfældet imidlertid er, som det viser sig for et enkelt af disse Embeders Bedkommende, at der slet ikke er indkommet Kopping, lider Staten derigjennem et Afdrag, thi i saa Fald maa denne Sum udslydes i Beløbet til Kontorholdet. Det viser paa den anden Side, at Embedsmanden er saaledes aflagt, at han ikke tror at behøve de to Trediedele af Koppingene, thi derfom han troede at behøve dem, vilde han naturligtvis ogsaa tage dem. Flere saadanne Spørgsmaal kunne komme frem, men Udvalget har stræbt saameget som muligt at undgaa at komme formeget i Enkeltighederne. — Jeg vil i det Hele slutte disse Bemærkninger med at sige, at jeg, hvad disse Spørgsmaal angaar, virkelig tror, at Udvalgene og dette Udvalg, som her er nedsat, ligesaa godt kan sidde her i Salen eller i et Udvalgsværelse og have en Mening om, hvad der bør indrømmes, som Justitsministeriets Embedsmænd kunne sidde ovre i et af Kontorerne og udfinde, hvad man